

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΪΟΥ

6 Μαΐου 2007

Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος (Ίω. δ´ 5-42)

Μελετώντας ἢ ἀκούγοντας τὴ διήγηση τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου γιὰ τὴ συνάντησή τῆς Σαμαρείτιδος μὲ τὸν Χριστό, καὶ βλέποντας τὴ μετάστροφή της, δηλαδὴ τὸν φωτισμὸ τῆς ὑπάρξεώς της, μᾶς διαφεύγει πάντα ἓνα ἐξ ἴσου σημαντικὸ γεγονὸς. Ποιὸ εἶναι αὐτό; Μὰ τὸ γεγονὸς πὼς ἐκτὸς ἀπ’ αὐτὴν, πολλοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως Συχάρ τῆς Σαμάρειας πίστευσαν στὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ.

Νά, ἀκριβῶς πὼς τὸ περιγράφει ὁ ἱερὸς Εὐαγγελιστής. Ἐτούτοι οἱ κάτοικοι ἔλεγαν πρὸς τὴν Σαμαρείτιδα. «Δὲν πιστεύουμε πλέον διὰ τὰ ὅσα μᾶς εἶπες ἐσύ· διότι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἔχουμε ἀκούσει αὐτὸν καὶ γνωρίζουμε ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀληθινὰ ὁ Σωτῆρας ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου, ὁ ἀναμενόμενος Μεσίας ὁ Χριστός».

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ συνεπῶς ἀποτελεῖ τὴν καλὴ καὶ σωτήρια σαγήνη γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη. Αὐτὴ «συλλαμβάνει τὸν κάθε ἄνθρωπο, πού θὰ θελήσει νὰ εἶναι μὲ τὸν Χριστό, καὶ τὸν ἀναγεννᾷ. Φωτίζει τὸν κόσμο τῆς ψυχῆς του μὲ τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου Του· γεμίζει ὅλον τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεώς Του καὶ χαρίζει σ’ αὐτὸν πλοῦσια τὰ πνευματικὰ δῶρα Του».

Γιατὶ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καταγράφεται στὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια, εἶναι ὁ καθαρὸς καὶ γνήσιος σπóρος. Αὐτὸς εἶναι ἡ ἀποκαλυμμένη ἀλήθεια, ἡ θεϊκὴ ἀλήθεια. Καὶ αὐτὴ τὴν ἀλήθεια παρέλαβε ἡ Ἐκκλησία, τὴν ὁποία διαφυλάσσει μὲ ἱερὸ δέος καὶ τὴν κηρύττει μὲ θέρμη καὶ ἀκλόνητη πίστη στὸν ἀγαπημένο λαὸ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ λαὸς δὲ ἀποτελεῖ τὸ γεώργιο καὶ τὴ φυτεία, δηλαδὴ τὸν ἀγρὸ καὶ τὸ περιβόλι πού θὰ φυτευθεῖ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ. Ἐτσι κάθε ἄνθρωπος, πού δέχεται τὸν λόγο Του, φυτεύει μέσα του «τὸ θεῖο σπóρο, πίνει τὸ νερὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἀναπνέει τὸν ἀέρα τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, θάλπεται καὶ ζωογονεῖται κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς ζωῆς».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή του τονίζει πὼς «ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ζωντανὸς καὶ δραστικὸς καὶ κοπτερότερος ἀπὸ κάθε δίκωπο μαχαίρι...». Αὐτὸς δὲ ὁ λόγος ἔχει τὴ δική του δύναμη ἐνεργώντας πάντα ἀποτελεσματικὰ, γι’ αὐτὸ καὶ δὲν ἐπιστρέφει ἄπρακτος πρὸς τὸ Θεὸ κατὰ τὸν προφήτη. «Οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν τελεσθῆ ὅσα ἠθέλησα... Τὸ ρῆμα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα...».

Ἐτούτη βεβαίως ἡ δυναμικὴ τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἀποτελεῖ «τὴ ζωτικὴ ἀρχὴ πού διαμορφώνει καὶ διέπει τὰ ὀργανικὰ ὄντα». Μῆτε κἂν δύναμη ἢ ἐνέργεια, ἀλλὰ ἀποτελεῖ γεγονὸς ἔξω ἀπὸ τὰ ὑλικά πράγματα, ἐπειδὴ εἶναι δύναμη πνευματικὴ. Γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς

τὸν λόγο, τὰ ἀποτελέσματά της «δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆ συνδομῆ φυσικῶν ὄρων καὶ συνθηκῶν».

Μ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν τρόπο ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνήργησε καὶ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως Συχάρ. Ὡς μία δύναμη ἢ μάλλον τῆ δύναμη, ποὺ ἀφυπνίζει πνευματικὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς παρέχει μιὰ καινούργια καὶ πρωτόγνωρη προοπτικὴ. Τὴν προοπτικὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, πολλοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως Συχάρ ἔτρεξαν, ἄκουσαν καὶ πίστευσαν στὸ Χριστό. Οἱ ἄλλοι κώφευσαν, τὸν ἀγνόησαν καὶ ἔμειναν ἐγκλωβισμένοι στὰ σχήματα τοῦ κόσμου καὶ στὰ εἰδωλα τῆς καθημερινότητος.

Ὁ σημερινὸς κόσμος μας, ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ἀκοῦμε τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ· τὸν διαβάζουμε ἴσως. Εἴμαστε ὅμως ἔτοιμοι νὰ πιστεύσουμε ἀκλόνητα σ' Αὐτὸν καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε; Γιατὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, θ' ἀκούγεται ξεκάθαρος ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ· «Ἐκεῖνος ποὺ μὲ παρακούει καὶ δὲν δέχεται τὰ λόγια μου, ἔχει μόνος του δημιουργήσει αὐτὸν ποὺ θὰ τὸν καταδικάσῃ».

[dkpdf-button]